

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Tractatus sacerdotalis d' sacrame[n]tis: deq[ue] diuinis
officiis: et eoru[m] administrat[i]o[n]ibus**

Nicolaus <de Plove>

Argentine, 1512

VD16 N 1517

De cautel[is] suandis circa h[o]c sacim ex p[ar]te sumentiu[m].

urn:nbn:de:hbz:466:1-30634

eucharistie

crāmētū: z nō faciū. sicut ē gratia duo considerari. vnū ex parte ip/ data digne suscipiētū: z bec grā est sius sacramētū. z aliud ex parte ip/ res scata. nihil tā scati. Quarto sōz sumentū. Ex parte ipsius sa/ ibi est qd nec ē res sacramenti nec crāmētū cōuenit q vtrūq; sumat/ sacramētū: vt sunt illa omia: que sez corp^o et sanguis: qz in vtroq; sūt cōcomitātia hoc sacramētū. si cōsistit pfectio sacramenti. et ideo ue sint accidētia ppria siue cōmu/ quia ad sacerdotē pertinet hoc sa/ nia. Et illa dicunt pot^o forme ac crāmētū considerare et consecra/ cidentales siue spēs. Decimo cre/ re et perficere: nullo modo debet dendū q licet sacerdos debeat sub recipere corpus christi sine sangui/ vtraq; spē sumere hoc sacm cu; ne. Ex parte autē sumentū requi/ celebrat. tā populo sufficit sume/ ritur summa reuerētia et cautela/ re sub specie panis tantū. Et ra/ ne aliqd accidat qd vgat i iniuri/ tio est. quia fm Archidiaconū de am tāti mysterij qd p̄cipue posset p̄se. dist. ij. Cōperim^o in hoc sacra/ mēto nō solum attenditur officia/ quidem si incaute sumeret defa/ cia: sed etiā significātia. Significa/ cili posset effundi. Et qā crescēte tur em p istas duas species s. cor/ multitudine populi christiani i q cōtinēt senes et iuuenes: quozuz ptas p sacerdotē tpe celebratōisq; quidā nō sunt tante discretiōis vt sanguis xp̄i in cruce fuit diuisus cautclam debitā circa vsum hui^o a corpore suo. vt dicit Gorra sup sacramētū adhiberent: ideo pvide Mattheū. Cū autē sacerdos tan/ ordinatū est: vt populo sub altera tantū z nō popul^o habet hui^o facti si/ tantū spēs e detur. Hoc idē tenet gnificationē ex ordine suo expme/ Tho. sup illud Jobā. vi. Nisi mā/ re: tantū ipse z non populus tunc ducaueritis dicens. Non est de ne/ sub vtraq; specie debet sumere: eo cessitate salutis pceptio sanguinis q ipse tunc gerit vices xp̄i. popu/ sicut corporis xp̄i. cū xp̄s tot^o sub/ lus autē non. Et iō pplo nō ē op^o altera specie tm sumit In hoc ip/ de scantia: sed de efficacia z qā ef/ suz sequit Lira ibidē dicēs: Non/ ficacia est equalis sub vtraq; spe/ est intelligendū q sub vtraq; spe/ cie. ideo populo traditur sub alte/ cie sit fidelibus exhibendū: s; tantū ra specie in qua tradi potest cum sacerdotib; sumendum. reuerentia et cautela. A presbyte/ De cautel' suandis circa h/ ris autē tantū sumit sub vtraq; spe/ sacm ex parte sumentium. cie. Et pro isto sciendū fm Tho/ mam in tertia parte. q. lxxij. arti/ • **¶ Quia du** ticulo septimo et vltimo. q circa plex status vtit hoc sacro. vsum huius sacramenti possunt ad salutē .i. secularis et spūal' .i. dō

De sacramento

q̄libz hz suas cautelas. Unas igit̄ an sit immunis a pctis. p̄t tñ h̄ per-
oēs tā special' cuilibet coz̄ q̄ cois p̄dere p̄ q̄ttuor signa. Primū est
vtrisq̄ sil: Et p̄mo cauendū ē oi- cū quis verba dei deuote audit.
bus ne in pctō mortali sumat hoc Jo. viij. q̄ ex deo ē v̄ba dei audit.
facim. Nā sic peccarēt q̄rit̄ Juxta Scdm̄ cū q̄s ad bene operandū
illd. i. ad Cor. xi. Qui aut̄ mādu- p̄mptū se iuenerit. Quia p̄batio
cat indigne iudiciū sibi māducat. dilectionis est. exhibitio op̄s fm̄
zc. Sūt aut̄ q̄dā q̄ sufficient' se p̄ Grego. Tertū cū q̄s p̄positū ab/
parāt fm̄ v̄itatē. s. q̄ expellūt dia- stinendi a peccatis in futurum ha-
bolū de corde suo per verā exami bet. Quartū est cum quis de
nationē p̄scie: z p̄ cōtritiōez siue iu p̄teritis cōmissis dolet. Un̄ si q̄s
diciū p̄nic: z hi cōsequunt' gratiaz p̄ b̄mōi signa facta diligētī discul-
et māducat digne: Alij sunt q̄ p̄e- sione sue cōscietie (q̄uis forte nō
parant se sufficienter: nō tñ fm̄ ve sufficenti) ad sacrā cōionem acce-
ritatē s; fm̄ p̄bilitatē: ita q̄ est/ dat: aliq̄ pctō mortali in eo rema-
māt se carere pctō: q̄ tñ si facerent nente: qd̄ ei? cognitionē subterfui-
maiorē cōscie inq̄sitionē: iueni- giat: non peccat. imo magis ex vi
rēt se reos: sed tñ sunt parati: q̄a sacramenti pctōz remissionē p̄se/
si scirēt pctm̄ in se: vellent cōfiteri quī. quia istud facim̄ venialia de-
nō tñ apponunt ad h̄ oimodā dili let z mortalia oblita. Scda cau-
gentiā. Et hi q̄uis gratiā nō pci- tela est oibus cois: ne q̄s pollut' i
plāt. nō tñ incurrūt offensam: q̄a corpe accedat eodē die: Et nō so-
nec sumūt digne nec indigne: q̄/ lū req̄rit̄ mūdicia mētis q̄. s. sit si
uis sunt indigni. Tertij sunt q̄ neu ne pctō s; etiā corporis. Pro quo
tro mō se p̄parāt. imo cōgēnunt: z sciendū q̄ pollutio pōt cōtingi ex
peccāt mortali z sumūt indigne. sola diminutiōe nature: et nō ex p̄
Un̄ indigne accedūt triplices ho- cedenti cogitatioe: z tūc nō est sig-
mines Primij q̄ cū cōscia mortal' nū alicui? pcti. s; pōt ebetudinem
pcti z sine p̄posito penitendi acce- mētis inducere si simul cū imagi-
dunt. Scdi q̄ alit̄ q̄ ecclia statuit natiōe cōtingat: immūdiā tamē
accedūt: v̄l extra ecclēsiā v̄t scisma corpis hz. Et iō si necessitas imi-
tici v̄l heretici. Tertij q̄ siue reue- neat et deuotio exposcat non im-
rēta accedūt. sicut faciūt multi q̄ pedir. p̄cipue q̄n sine imaginatio-
p̄mūt se ad altare: z vn̄ in alium ne accidit. Un̄ si p̄pter reuerētiā
q̄nq̄ puocat. Vel vt quidā sacer tunc abstineat laudand' ē: maxie
dotes p̄parantes se ad celebrādū q̄n talis dispositio nature non est
distracti accedūt z festinant: ita q̄ p̄petua siue diuturna. Secundo
q̄nq̄ obliuiscunt' q̄d faciūt Et li- mō p̄t cōtingere exp̄cedēti cogita-
cet q̄s nō posset h̄re certitudinem tiōe. tūc si nō fuit p̄sensus ad cor

eucharistie

gitatione: et necessitas urgeat p̄t
accedere et celebrare: si aut̄ nō vr/
geat necessitas: accedendo nō pec/
cat mortalit̄ s; venialiter maxime
q̄ cogitatio est cū delectatiōe: li/
cet sine consensu. Dicit tñ beatus
Th̄m. q̄ p̄t cōtingere q̄ in ipsa
cogitatione pollutio oriatur q̄ si
placet propter delectationem ex
surreptione est peccatum veniale
Si autem deliberante consensu
et precipue cum complacentia fu/
tura est peccatum mortale. Ista
autem complacentia non facit di/
ctam pollutionē esse peccatum: q̄
non est eius causa: sed in se est
peccatum. Si autē placeat vt al/
lenatio nature peccatum esse nō
creditur: Tercio contingit ex ci/
bo et potu: tunc idem est iudiciū
sicut de illa pollutione que cōtin/
git cum imaginatiōe turpi. vt di/
cit canon. vi. dist. testamentū. vbi
dicit. Cum appetitus gulae ultra
modū in sumēdis alimentis rapi/
tur: atq; idcirco humorū recepta
cula id est virilia mēbra grauan/
tur habet exinde animus aliquē
reatum id est veniale peccatum.
Et hoc non prohibet ab eucha/
ristie sumptione: sed a confectio/
ne nisi sit necessitas. Unde ibidē
sequitur: non tamen vs; ad pro/
hibitionem sacri mysterij percipi/
endi: vel missarum solennia cele/
brandi: cum fortasse: aut dies fest̄
erigit: aut exhibere mysterium p̄
eo q̄ alius sacerdos deest ip̄a ne/
cessitas compellit. Hec ibidem.

Et nota s̄m Archidia. in canone
testamentum. disti. vi. q̄ licet pol/
lutio ex crapula in somno est ve/
niale: tamē ipsa crapula precedēs
est mortale. Ex quo patet q̄ licet
pollutio ex crapula que est venia/
le pct̄m phibeat nihilomin⁹ p̄ter/
casum necessitatē a cōfectiōe tñ lat/
cū a sumptōe nō phibet. qđ plus
est: q̄ maior mundicia requirit̄ in
sacrificio q̄ in sumptōe. Vñ Ar/
chidia. vbi s̄. elicit efficac argua/
mentū: q̄ minus ē audire diuina
q̄ celebrare: eo q̄ s̄m Tho. pctōr
in mortali pctō existens videndo
corpus xp̄i in missa nō peccat: licz
tunc debeat humiliari Quarto
cōtingit pollutio ex illusionē dia/
bolica. d̄ qua dicit Joānes parisi/
ensis. sup. iij. s̄m. disti. x. q. ij. q̄
talis illusio habz qñq; causam in/
trinsecā. Sicut qñ dormiēs non
fecit qđ debuit. s. se non signādo:
vel aliqd aliud. et sic est peccatū:
Aliqñ non est peccatum. s. qñ ha/
bet causam extrinsecam: sicut nar/
rat̄ in vitas patrū de quodā factō
viro: qui quotiens celebrare vole/
bat pcurabat ei diabolus pollū/
tiones: qđ patres percipientes de/
derunt ei cōsiliū q̄ audacter cele/
braret. Quocunq; tñ mō accidat
ex quadā congruentia s; impedit
sumptionē sacramēti: p̄pter duo
Primo q̄a ibi s; accidit seditas
corporalis: cū qua nullus p̄pter re/
uerentiā sacri d; accedere. vñ ac/
cedentes lauāt manus zc. nisi for/
te talis esset imundicia q̄ esset p̄

De sacramento

petua et diuturna. vt si esset lepra
vel fluxus sanguinis vel seminis
Secdo quia ibi sequitur pollutio
in euagatiōe: mētis p̄cipue ex tur
pi cogitatiōe que etiā non sine cul
pa contingit. Tenendū tñ est fm̄
Tho. q̄ in oibus istis p̄pter neces
sitatē vel solennitatē dici: vel
vbi vnus ē sacerdos tñ: postp̄o/
nenda est talis congruentia: z cō
mittendo se deo cum dolore z cor
dis cōpunctione: p̄missa cōfessiōe
si haberi p̄t. als cū bono p̄posi
to cōfitendi accedat in noīe dñi.
Dicit etiā doctoz parisiensis vbi
sup̄: z concordat cū sc̄to Thoma.
de mēstruo et alijs imundicijs q̄
q̄diu durāt: ex quo sūt tempales
immūdicie: z nō p̄petue in talibz
est abstinendū p̄pter reuerentiam
sacramenti. Si tamē mulier ha
bet deuotiōē: vel forte postea nō
habebit t̄pus competens: ad hoc
admittat: ne fm̄ Greg. pena cor
poralis ei mutet̄ in culpam. Dicit
tñ Grego. q̄ si mulier eo tempore
accedat: non est iudicāda. q̄a pas
sio sua nō est culpa. Si aut̄ absti
near: laudāda est. v. disti. ad eius
vero. Valde igit̄ essent arguendi
sacerdotes idiote: grauātes tales
p̄sonas grauibz penitentijs: eo q̄
ad ecclesiā t̄pe menstrui ingrediū
tur: aut ad sac̄m altaris accedūt
Et audiui de quodaz q̄ p̄ vna le
ui pollutioē cūdam pie femine et
multum deuote dedit multa psal
tertia p̄ p̄nia cōparanda: puto tñ
q̄ p̄uiderat in hac parte de symo

nia sibi p̄si per eandē faciēda s̄z
tamen inuenta est iniquitas sibi.
Illa em̄ statim discretiorem acces
sit qui cū ea melius z minus egit
et ita ille pauper fuit frustratus z
in sua spe symoniaca confusus.

Tertia cautela q̄ nullus die il
lo in quo cōicet debitum petat a
coniuge: v̄ econuerso vxor a ma
rito: fm̄ Tho. in. iij. pte. q. lxxx. nec
etiā nocte sequēti aut p̄cedēti: q̄d
si fiat causa plis ḡrandi v̄ cā red
dēdi debitū. iudicādū est sicut de
pollutiōe nocturnali. q̄ accidit nō
sine pctō p̄ imundiciā corpālē z
mētis distractionē. Vñ in cōsilio
Libertino de cōse. dis. ij. c. oīs hō.
d̄. Oīs hō añ cōionē sac̄ā a p̄pa
vxore abstinere d̄z tribz aut q̄ttu/
or aut q̄nqz aut septē diebz. Glo.
abstinere debet quantū in se est vt
nō erigat: exact̄ tñ reddere debet
q̄libet t̄pe. v̄ p̄tz. xxxij. q. v. Si di
cat. Dicit tñ glo. q̄ h̄ nō est p̄cep
tū. pro illo notat̄. xxxij. q. iij. Vir
cū p̄pa. Johannes etiā in nouella
sua de cōse. ecclie vel alta. c. i. li. vi.
sup̄ glo. in v. semis. in fi. d̄t: q̄ q̄n
marit̄ accepit eucharistiam nō d̄z
exigere. tenet̄ aut̄ reddere. de hoc
lxxxij. dist. p̄posuisti. z. xxxij. q. iij.
xp̄iano. In tali ḡ casu vt dic̄ gre.
sūt hoīes suo arbitrio seu iudicio
reliquēdi: z eoz p̄scia ē req̄renda
cū veniūt ad p̄fessionē. Vñ si q̄s
voluptate dñante p̄iugi miscet̄ p̄
hiberi d̄z ab hoc sac̄o. xxxij. q. iij.
vir cū p̄pa. Albert̄ at̄ dic̄ q̄ etiā
p̄ sac̄ā cōionē nō licz illo die de

eucharistie

bitū erigere: nec exactū redderent in defectibz z i ipfectōibz spūalibz si cū difficultate. Puto tñ: q̄ red- inueniāt: piclose ab h̄ sacro absti- des illo die debitū n̄ peccat morta- neāt. Un̄ eis cōsulendū est q̄ q̄tti die alias frequētgr: als aliq̄tiens die alias frequētgr: als aliq̄tiens in septimana h̄ venerabile p̄cipi- ant sacm̄: q̄ om̄ia errorē sapiunt et vulpinā calliditatē. Un̄ dico fm̄ doctorē subtilē q̄ existens in gratia actualiter: in deuotus lau- dabiliter abstineat ab h̄ sacramēto. Nec est consiliū eccl̄ie et sanctorū patz per sumptionē sacri excitare actualē deuotionē: sed p̄ ieiuniū: clynas: orōnes: z meditationes de- uotas. primū in se deuotionē ex- citare auxilio dei z demū ex sum- ptione eucharistie feruorē z gr̄e ex- pectare fidelit̄ cōplēmentū. Quar- ta cautela ne q̄s quātumcūqz cō- tritus de suis peccatis sine cōfes- sione facta sacerdoti accedat ad cō- munionē. Nam sic accedens pec- cat grauit̄ ex hoc: q̄n̄ habz copiā sacerdotū. Sacerdos tñ volens celebrare non secū habens copiā sacerdotū: si iminet scandalū po- puli z iam incipit canonē: vel for- te qz infirmus amisit loquelā: z ip- se p̄ eo cōicando vult cōficere eu- charistiā et celebrare missā si talē in p̄posito p̄fitēdi: q̄sto citi⁹ porit nō peccat cōicādo. Licz aut̄ i p̄cto existēs n̄ debeat sine p̄fessione cōica- re: tñ p̄t videre corp⁹ xp̄i sine p̄cto Si tamē abstineat p̄pter humili- tatem melius facit fm̄ Tho. i. iij. di. xi. Dicit tñ Albert⁹ q̄ p̄ctor p̄t videre corp⁹ xp̄i: s̄z n̄ mlto aspectu sed eo viso debet percutere pectus

D iij

De sacramento

suā quasi nō sit dignus aspectu. ppter aliquam rationabilem cau/
Quinta cautela ē. ne q̄s nō ieiun^o lam ad tpus abstinēant: vt dī de
accedat ad cōionē. ppter reuerētā pnia et remis. Ois vtriusq̄ sex^o.
facti. vij. q. i. nihil. z d̄ p̄se. di. ij. li/
q̄do. Et h̄ ppter honorē tāti facti. vt Si tā sepius possint cōicare: cō/
dic Aug. in i. r. asionū ad Janua/ mendabiles sunt. z maxie ad festa
riū. Nō te moueat q̄ dñs p^o cenā xpi: aploz z patronoz. ecclesie: in
cōicauit aplos: qz h̄ fecit ppter ip̄si/ quibus maior deuotio excitat p/
onē memorie aplozū meliorē. Si pter festū diē. Vñ antiq̄ cōsuetu/
tā iminet necessitas mort̄: tūc pt do iure approbata habz q̄ secula
cōicare etiā p^o cibū vl̄ potū. Sic res in natalod. ii: pasca et p̄teco/
si q̄s vulnerat^o in taberna hora ve stes de consilio debent cōicare: de
sptina tēdit ad mortē: tal̄ p̄t ex/ cōse. dist. iij. z. c. si nō frequenti^o.
pediri statim ne recedat sine viatico Seculares tā p̄sone contēplatiue
Vñ nō licet aliquā medicinā aū et femie deuote singul^o mensibus
cōionē recipe. nec etiā potare. Si p̄t cōicare. Vñ fm̄ Augul. in li.
tamē lauando os aliquid aque: gulis diebus dñicis si nō sunt i p/
vel si reliq̄as cibi inf̄ d̄ctes rema/ posito peccandi ampli^o. singulis
nētes trāsglutiret nō impedit cōi/ aut dieb^o non laudat nec vitupe/
care: qz nō sumpsit illud p modū rat cōicantes. Nō laudat: q̄a diffi/
cibi vl̄ pot^o: sed p modū saluē: q̄ cile est secularib^o se p̄parare ad h̄
vitari nō p̄t. Si q̄s etiā post me singulis diebus saltē digne. Cur/
diū noctis aliq̄d p modū cibi vel ca hoc tā sciendū fm̄ Thom̄. sup/
por^o recipit: impedit cōione illō uij. dist. xij. q̄ si q̄s experimētaliē
die. Si autē ante mediā noctē siue cognoscit ex q̄ttidiana sumptioē
dormiat siue nō. quantū ad ratio feruorē amoris ad deū augeri: et
nē p̄cepti nō videt impedire: tamē facti reuerētā nō minui: talis pos/
sine causa necessaria melius ē dif/ set quotidie sumere siue cōmūica/
ferre cōmunionē: z hoc ppter tur/ re. Si autē sentiat reuerentiā mi/
bationē mētis: q̄ puenit ex indige nu: et feruorē non augeri multū
stione et insomnitate. f̄st̄ quā bo/ debet interdum abstinere: vt cum
mo reddit̄ ineptus ad cōmunionē maiori reuerentia et deuotione.
Ita dicit Thomas in. iij. parte. q. postmodū accedat. Vñ quantum
xxx. Sexta cautela est vt om/ ad hoc vnusquisq̄z relinquēd^o est
nes christiani habentes annos di/ suo iudicio. vt dicit. Aug^o. lib. i.
scretionis sex a decem secundum ad Ianuariū. Nec te moueat in
tamen sub et supra annis: semel in cōtrariū illud dictuz Ambrosij li/
anno in pasca non omittant cōica bro. i. de factis. q̄d etiā ponit de
remisi de cōsilio sui sacerdotis. et cōse. di. ij. Si quēscūq̄: q̄d etiā

eucharistie

allegant hussite heretici: dantes p̄ acceptamus. id ē approbamus: an
sumptionē cōicandi secularibus eos q̄ semel in āno: an eos q̄ sepi⁹
quotidie: vbi dicit̄. Qui semper an illos q̄ raro accipiūt. Et r̄ndet
pecco: semp̄ debeo accipe medici/ Neq; illos q̄ sel: neq; illos q̄ sepi⁹
nā. Hoc t̄n̄ est intelligendū q̄ntū neq; illos q̄ raro: sed eos q̄ cū mū
ad p̄parationē animi z p̄scientie. da p̄scia: et q̄ cū mūdo corde: q̄ cū
vñ dicit̄ ibidē glo. debeo semp̄ ac/ vita irrep̄hēbili sp̄ accedāt. Qui
cipere. i. debeo sp̄ me p̄stare scu p̄/ vero tales non sunt: neq; sel' acce/
parare abile et dignū ad accipiē/ dāt: qz iudiciū sibi accipiūt et dā/
dum. Sic etiā intelligēdū est illō nationē z suppliciu. Nec Chriſt.
Ambrosij. q̄d ponit̄ de cōse. disti. Ad h̄ sonat istud d̄ p̄se. dist. ij. Ac/
ij. non iste. vbi d̄r. Accipe q̄ttidie cipe q̄ttidie. vbi d̄r. Qui nō meret̄
tibi illud q̄d q̄ttidie tibi proſit: et q̄ttidie accipe: non meret̄ p̄ annū
sic viue vt quotidie merearis ac accipe. Et ē dictū Aug. tractat̄ il
cipere. vbi glosa exponit. Accipe lud Mat. vi. Panē n̄m q̄ttidie/
q̄ttidie. i. p̄para te q̄ttidie abilem nū zc. Septim̄ caueat cōicandus
ad recipiendū. Et ex his patet q̄ ne p̄ cōionē Ebis lubric̄: aut po/
xpianus sp̄ abile se p̄stans ad re/ tibi: q̄ p̄nt vomitū puocare vta:
cipiendū hoc sac̄m dicit̄ sp̄ cōica sicut fieri solet i pasca: vbi tūc vtū
re: etsi non sacramentaliter: t̄n̄ sp̄i tur lardo cocto infrigidato: ouis
tualiter. s. p̄ fidē deuotionē et cha infrigidat̄: z alijs cibis ex qb̄ fre
ritatē. Juxta illud Augu. Et q̄d quēter seq̄t vomit⁹. Tales autē q̄
paras dentē z ventrē: z nō mēre: ex h̄m̄i causis die sacre cōionis
crede et māducasti. de cōse. dist. ij. h̄nt vomitū: ex ip̄oz culpa q̄licū/
Et q̄d. Patet etiā sc̄do ex h̄ q̄ q̄: p̄nia dura sūt puniendi. Et ne
periculose errant illi q̄ dicūt. suffi sacerdos talē q̄lē voluerit p̄niam
cit q̄ ego ante cōionē pascale qua p̄ tali pctō inūgat: audiat p̄niam
draginta dieb; quadragesime me di strictā diu p̄ lectōs taxatā z iure
reddā abile ad cōionē. non curā/ a p̄ batā. Sicut em̄ d̄r Bed. i suo
do totū t̄ps anni inutiliter exp̄/ p̄niali: z ponūt v̄ba in decre. d̄ p̄se
dere. imo credētes se dignos tūc dist. ij. vbi d̄r. Si q̄s p̄ et̄ricatē vl'
ad cōionē currūt intrepidi: q̄bus voracitatē eucharistia cuomuerit
tunc melius esset si q̄ttidie digni xl. dies peniteat. Clerici vl' mona/
eristētes acciperent sp̄ualiter siue cbi. lxx. dieb;. Epi. xx. Si v̄o p̄ in/
mētaliter z vtiliter q̄s semel in an/ firmitatē cām cuomuerit. vij. die/
no sac̄aliter z dānabiliter. Unde bus peniteat. Et h̄ q̄d d̄r d̄ ifirmo
Chriſt. sup̄ epistola ad Hebre. ser cui inūgit̄ p̄nia p̄ vomitū itelligē
mo. xvij. circa mediū. omēs predi dū ē q̄ h̄ fit ad cautelā. q̄a cū cēt i
ctos tangit dicens. Quos magis firm⁹ nō debuit sumere: z ita sūt

De sacramentò

in culpa. Vñ et sacerdos sit circa hoc caut⁹ q̄ si viderit infirmū talē ad vomitū p̄nū siue p̄mptū: t̄m oñdat sibi corp⁹ xp̄i / z suadeat sibi pie credēdū z sentiēdū de ipso: et sufficit sibi p̄ cōione sacrāli. q̄a nihilomin⁹ cōicat ip̄e sp̄ūaliter et nō sacrālit: si est sine pctō mortali.

De cautelis seruādis ex pte sac̄erdot̄ hoc sac̄m conferētis vel cōficiētis.

Rimo sa

Pardos caueat ne cōmunicet alienū parochianū absq; licētia sui plebani. qz graui⁹ peccaret m̄tendo falcē in messem alienā. Religiosus t̄m hoc faciēs est excōicat⁹ de facto: z per solū papā est absoluend⁹. vt d̄r in ca. Religiosi. de p̄uilegijs. i. clemē. Et nota q̄ pleban⁹ cōicans alienū parochianū nō incurrit hanc penā excōicatiōis. vt d̄r Jobā. andree in glo. dicti. c. Et Stephan⁹ polon⁹ hoc idem sentit. Si t̄m religiosus p̄fectus ecclesie parrochi ali hoc faceret: dubitat ibidē Johannes andree an incideret illā penā. videt̄ t̄m dicere q̄ sic. in ca. i. de deci. in p̄ma glo. in clemē. z in ca. i. de rebz ecclie nō alienādis. i. glo. v. in fi. penā cōsilem nō extrēdit ad religiosū q̄ p̄est ecclie seculari. vt clericus secularis. Secda cautela. caueat sacerdos ne pctōrē occultū ab hoc sac̄o publice petentem cōmunionē abijciat vel phibeat si cut quidā indiscreti fecisse inuēti

sunt. Vñ dicit Aug⁹ Non phibeat dispēsator. i. sacerdos pingues terre. i. pctōres mēsam dñi māduicare: sed exactorē moncat timere. de se. di. ij. nō phibeat. Pro quo sciendū q̄ fm Thom̄. in. iij. sc̄n. di. ix. q. v. Si pctm̄ ē occultū per cōfessorē solū scitū z ille i occulto petit d̄z ei denegare: z monere eū in occulto se petat in publico. Si aut̄ nihilomin⁹ petit i manifesto: d̄z ei dare exemplo christi q̄ Jude traditori dedit corpus suū. i. q. i. Christ⁹. d̄ se. di. ij. Sicut iudas Si nō pctm̄ est manifestū: tunc siue in occulto siue i manifesto petat: debet ei denegari. Quare aut̄ pctōri in occulto nō est denegāda eucharistia. Guido de bas. in rosario decretorū in dicto. c. Nō phibeat dicit. q̄ h̄ est iō: ne p̄dat pctōrē suspectū esse de crimie. qd̄ faceret si eū phiberet. Sed diceret: videt̄ in h̄ sacerdos esse re⁹ dānatiōnis sic cōicantis: q̄a dat medicinā p̄ quā morit̄ egrot⁹: z dat gladiū furioso q̄ se trāsuerberat. imo videt̄ talis sacerdos p̄icere lutum pessimū cōscie imūde illi⁹ pctōr̄ corp⁹ xp̄i. Rñdeo q̄ hec oia non debent aliquē mouere in cōtrariū qz nihil cōcludunt. Iste aut̄ sacerdos nō dat medicinā mortiferam illi pctōri: sed ille pctōr solus rapit violentē a quo non pōt phiberi de iure p̄ sacerdotē. Nec dat ei gladium sacerdos. sed ip̄e solus violentē rapit: cui sacerdos resistere nō pōt: ex q̄ sibi ius phibuit. Nec p̄ij